

JAARWISSELING

30 december 1955

Goedenavond, vrienden,

Wij beginnen natuurlijk weer met u er aan te herinneren, dat wij niet alle dingen kunnen weten en ons dientengevolge wel eens zouden kunnen vergissen, ondanks het feit, dat wij alles doen om dat te voorkomen.

Het is op het ogenblik zó dicht bij het oude jaar, dat wij niet aan de verleiding kunnen ontkomen om deze avond een klein beetje in dat karakter te boetsen.

Wij stellen ons voor - tenzij u daar iets op tegen zou hebben, dat kunt u natuurlijk kenbaar maken - om deze avond uit te spreken een beknopte prognose.

Voordat dit gebracht wordt, zou ik echter gaarne nog even met u spreken over een paar gedachten rond de jaarwisseling. Ik hoop, dat u het dan daar mee eens kunt zijn. Is er iemand, die daar bezwaar tegen heeft? Neen?

Wat vragen betreft; u kunt dan gedurende de "Vragenrubriek" ook vragen stellen over ontwikkelingen in het komende jaar, mits die geen zakelijk of persoonlijk karakter dragen. Antwoord daarop wordt gegeven zover dit ons mogelijk is.

Eigenlijk vreemd, dat een jaarwisseling voor een mens een zo grote betekenis heeft. Dat een mens zich bezig houdt met allerhande gedachten, omdat de door hem zelf ingestelde kalender verspringt van de twaalfde maand op de eerste.

De reden daarvan? Ach, waarschijnlijk heeft de mens juist in deze dagen weer opnieuw een bewustzijn van het eeuwig vlieden van de tijd.

De tijd gaat steeds verder. Men ziet zich ouder worden. Men ziet de wereld veranderen. Daarom is dan, meen ik, die tijd in het oude jaar, zo kort voor het nieuwe, een tijd met een beetje weemoed.

Men neemt afscheid van al, wat er in dit jaar is gebeurd. Men herinnert zich nog eens alles, wat in dit afgelopen jaar toch zo belangrijk is geweest, wetende, dat men over twee of drie jaren het meeste daarvan al weer vergeten is. Men denkt vooruit en bouwt zich een droombeeld over al hetgeen het komende jaar voor goeds, voor prettigs of - een meer pessimistisch beeld - wat het komende jaar voor slechts en onaangenaams zal brengen.

Al deze dingen zijn gebaseerd op het menselijk begrip en ervaren van de tijd.

Wat is eigenlijk de tijd? Men zegt: het is mijn leven. Het voorbij gaan van de dingen.

Maar bestaat de tijd dan werkelijk? Is er werkelijk een kracht, die wij voor kunnen stellen als "De Man met de Zeis en het Uurglas"? Of is de tijd misschien een toestand van de mens en niet van de eeuwigheid, van het werkelijke en ware bestaan?

Tijd is een reeks van momenten. Op het ogenblik, dat ik heden zeg, is het woord alweer verleden, want het is voorbij gegaan.

Ogenblik na ogenblik rijen zich de kleine belevenissen aaneen en wij zijn niet in staat om het werkelijke heden te beleven en te ervaren..

Zou een ogenblik, dat voorbij is, voorgoed in het verleden verloren zijn? Zover wij na kunnen gaan, niet; wij geloven, dat de tijd, zoals wij die beleven, slechts een reis is, die ons bewustzijn maakt door de waarden, die in de eeuwigheid geuit zijn. Eeuwigheid is. In de eeuwigheid kan er geen jaarwisseling zijn.

Wanneer wij dit gaan gedenken, wachtend op het ogenblik, dat met een laatste bronzen klokslag, een oud jaar uitklinkt en het nieuwe jaar met nul uur nul betekent.

Wanneer de mensheid weer opnieuw een jaar gaat tellen, een jaar, dat dag na dag zal verslijten tot het oude weer bij de herinneringen wordt geworpen, dan denkt de mens eigenlijk aan zichzelf.

Gij denkt terug aan uw leven. Gij denkt terug aan alles wat er geweest is en zegt dan: "Kijk, hier sta ik nu." Dan is het ook alweer verleden geworden. In uw denken hebt gij wederom reeds iets verandert eigen zijn en toestand. Dan is er een nieuwe werkelijkheid geboren en voor gij u dit hebt gerealiseerd, is zij alweer voorbij gegaan.

De mens leeft, zoals ook velen in de geest levens altijd met twee dromen. Het verleden en de toekomst. Het werkelijke leven kent de mens niet.

Wij willen bij het wisselen van het jaar terugdenken. We gaan het ons herinneren. Het is goed te weten, wat wij beleefd hebben, maar als gij over 20 jaar terug gaat denken aan ditzelfde jaar, wat is het dan klein en onbelangrijk geworden. Wat is dit jaar belangrijk geweest voor degenen, die 100 jaren geleden droomden over de wonderen, die er gebeuren zouden. Maar hoe weinig van hun verwachtingen zijn er uiteindelijk uitgekomen.

De tijd raast verder. Het bewustzijn voert je van moment naar moment, van eeuwigheidstoestand tot eeuwigheidstoestand.

Wat moet ik u dan voor een gedachte geven, nu zo dadelijk bij u weer de klokken gaan luiden en we met gillende fluiten samen het nieuwe jaar binnen gaan halen? Denk aan de jaarwisseling als aan het moment, dat in uw leven eeuwig is: het ogenblik, waarin verleden en toekomst samen vloeien, altijd weer. Het ogenblik, waarin de herinnering aan het verleden en de verwachting van de toekomst voor u samen vormen: het leven. Het ogenblik, dat u even, ach, hoe kort, probeert om onpartijdig terug te schouwen naar wat was en vol idealen durft te dromen van de toekomst.

Eigenlijk is elk ogenblik in een mensenleven gelijk. Het is ook een jaarwisseling. Het is ook een ogenblik, waarin het verleden weggaat en het nieuwe geboren gaat worden.

U streeft naar bewustwording. U zoekt naar innerlijke vrede, naar waarheid. Kijk dan terug in uw verleden en vraag u af: Hoe is dit geweest dit jaar, of: deze dag, of: dit uur.

Een terugblik kan ons nooit schaden. Het toont ons in welk deel van de Goddelijke Schepping wij op het ogenblik bestaan.

Maar mag ik u waarschuwen? Droom niet teveel over wat er morgen gaat gebeuren, droom niet teveel. Want een ideaal is iets, wat nooit werkelijkheid wordt. Een doel, dat je jezelf persoonlijk stelt, kan bereikt worden.

Dat gaat zo met jaren en met minuten, Je zult nooit je droom van schoonheid, van bereiking, macht en verheerlijking tot werkelijkheid kunnen maken. Voor jezelf niet en voor de wereld niet.

Sta een ogenblik stil in het ogenblik, dat voor ons ligt tussen de tijd. Vergeet even, dat de klok verder draait en de aarde haar baan rond de zon voort trekt. Denk na! Welk doel kunt gij u stellen, wat gij ook zodadelijk verwerkelijken kunt? Wat voor doel is er - klein en nietig misschien tegenover uw dromen, maar een klein en reëel deel - dat te bereiken is?

Vraag u af: Wat lijkt mij nu het verleden? Bezie dat dan met zijn belangrijkheid met verse gevoelens en emoties, gebaseerd op recente beleving. En het bezien hebbende, bezie het nogmaals en vraag u af: Hoe zal ik dit alles zien, wanneer de tijd verder voorbij gaat en ik verder verwijderd ben van dit gebeuren?

Dan hebt gij drie beelden: een doel, een weten, om dat, wat door u werd geleefd en een wéten omtrent de werkelijkheid, die door u werd beleefd. Met deze drie waarden kun je veel doen: Als er iets goeds is aan het vieren van de jaarwisseling, dan is het wel het je een ogenblik bezinnen op het verleden.

Wat is er in dit jaar niet alles in de wereld gebeurd? De mensheid heeft naar vrede gestreefd en in veel woorden, idealen en gepraat de vrede telkens bijna weer verloren. De wereld heeft gesproken over welvaart en wanhopig geworsteld om niet de waarheid te erkennen: dat een welvaart als deze, waarover men spreekt, lang niet meer bestaat.

De wereld heeft geworsteld om zich materieel en materialistisch uit te drukken en in zich stil verlangt naar geestelijke waarheid en bewustwording.

Want de materie kan niet meer voldoen aan de eisen, die de mens haar stelt. Dit is weer in het afgelopen jaar gebleken. Een wereld met oorlog, wreedheid en opstand. Een wereld ook met goedheid, hulp, vriendschap en zelfverloochening. Een wereld, die een getrouw beeld geeft van de mensheid.

Wanneer gij uzelf gaat bezien, ook al gaat gij maar een dag terug, wanneer gij in uw herinnering ook maar één dag probeert te herbeleven met al haar hoogtepunten, dan zult gij hetzelfde zien; Vele goede voornemens. Veel schone woorden. Veel vergeten van al wat je jezelf toch beloofd had. Veel dingen, die je beter niet had kunnen doen en veel onredelijke handelingen.

Daarnaast ook weer de uitingen van het betere "Ik", van geestelijk bewustzijn. Zó is de wereld, zó bent ook uzelf.

De tijd jaagt u voort. Het bewustzijn kan niet stil blijven staan in een heden, dat men niet kennen kan. Uw wezen kan niet geboeid stil blijven op dit ogenblik, want de tijd gaat verder. Het bewustzijn móét verder gaan, want de wereld gaat verder en wij kunnen niet zonder de wereld.

De tijd gaat verder en onze sfeer leeft en verandert. Wij hebben niet de moed om alleen achter te blijven. Om alleen een ogenblik te verstarren in een moment van het bestaan en daarin het eeuwige te zoeken en

te vinden, omdat wij de moed niet hebben; hoe nutteloos en slecht vaak wij ons eigen voornemen, weten en denken hebben uitgevoerd in het verleden, gaan wij liever dromen over een toekomst.

"Ik wil geestelijk bereiken", zegt de mens. "Ik wil geestelijk bereiken. Ik wil weldoen. Ik wil de wereld hervormen. Ik wil.....ik wil....."

Het klinkt door het leven als een galmende echo. Klinkt als een verkiezingsbelofte: het wordt uitgesproken en vergeten. Het klinkt als een tomeloze propaganda van de een of andere warhoofdige idealist.

Ik zal... Wij zullen.... De wereld zal.... Dergelijke woorden zijn door de lucht geslingerd en hebben gegalmd vanuit de radio, hetzij als grimassen door de lucht geslierd, uit het televisietoestel.

Mensen, wij zullen vrede vinden. Mensen, wij zullen welvaart vinden. Wij zullen u helpen uit uw nood. Er komen meer woningen, er komen meer werkkringen voor een ieder. Er komt een rijkere bestaan, een beter leven, Het gaat zo goed. Het zal nog veel beter gaan en wij zullen daar voor zorgen.

Is dat eigenlijk geen zelfbedrog, of misschien zelfs bewust bedrog? Zoals de wereld dit doet, zo doet gij dit zelf ook. Gij meet u maar weer een masker van heiligheid en goedwillendheid aan, gij tracht u wederom te stellen tegenover anderen op een punt van wijze, lichtende heiligheid en zegt dan tegen de wereld: daar ben ik en dit zal ik doen. Maar wat zijt gij werkelijk?

Het is beter een klein maar reëel doel te volvoeren, dan al die dromen. Want de jaarwisseling herinnert ons nog aan iets anders. Het is een soort feestelijk afscheid.

Het is, of wij de dood viëren van het verleden en jubelende de toekomst begroeten. Het heeft weinig zin, het verleden te verwerpen: het is toch al voorbij, nietwaar?

Maar het blijft eeuwig bestaan, ook wanneer het niet meer leeft in uw bewustzijn als werkelijkheid. Het is er nog steeds en gaat nooit ten gronde. Het staat voor eeuwig gegrift in de grote kosmos en is voor eeuwig deel van de grote volmaaktheid, waarin het zijn evenwicht, zijn balans en harmonie vindt. Waar het zijn taak vervult als deel van de onmiddellijke uitingen van de Schepper.

En de toekomst, die wij welkom heten? Hoe is het daarmee? Er komt een nieuw jaar, zegt gij. In dat jaar zullen wij dan verder gaan.

O, ik weet het wel. In dat jaar zult gij doordringen in nieuwe geestelijke geheimenissen. In dat jaar zult gij rijk en gelukkig zijn, nietwaar, daar droomt gij van. Het zal vrede blijven op de wereld. De mensen zullen steeds beter en steeds goedelijker worden.

Zó droomt men, wanneer men nog vertrouwen heeft in het leven. Maar droom over uzelf en vraag u af: Wat ga ik doen? Neem feestelijk afscheid van uw verleden en droom dan eens een keer van iets, wat gijzelf werkelijk kunt volbrengen. Zeg niet: ik zal een heel jaar zo of zo. Zeg voor uzelf: Ik zal een dag.... Dat kost al moeite genoeg. Dat moet je altijd weer doen: Niet dromen over wat je over 10 jaar zult zijn, of doen, of begrijpen.

Wanneer gij elke avond -en dat zou goed zijn- uw dagwisseling viert, wanneer gij dan voor uzelf zegt: "Ziet een dag van mijn leven is voorbij gegaan. Een ongetelde reeks van ervaringsogenblikken. Nu voel ik dat ik veranderen moet. Morgen zal ik....."

Neem U dan voor om morgen één ding beter te doen. Eén enkel ding maar. Maar beter dan vandaag. Telkens weer. Dan zult gij de zin ervaren van het een scheiding brengen en je het verschil realiseren van wat geweest is en wat gaat komen.

Wat geweest is, is hetgene, wat uw bewustzijn heeft gemaakt tot dat, wat het nu is. Al wat er in het verleden is gebeurd, van het begin der tijden af, ligt in uw bewustzijn besloten. Wat gij nu zijt is een product ervan. Elke keer, wanneer gij weer een ogenblik, een dag, een jaar voert bij die lange geschiedenis van leven, dan moet het bewustzijn iets beter zijn. Iets, een heel klein ietsje, maar bewuster, verantwoord.

In het komende jaar zullen heel veel mensen naar bewustzijn streven. De onrust van deze dagen gaat wel weer voorbij. De mens zal meer en meer zijn toevlucht gaan zoeken tot de wereld van de geest.

Ook gij, mijne vrienden, op uw wijze. Gij zult u misschien een nieuwe meester en een nieuwe leer zoeken. Of gij zult u intenser gaan wenden tot hetgeen u de Orde brengt. Maar dat is niet van belang.

Belangrijk is alleen, zoals altijd weer, dat wij, wat wij geleerd hebben, omzetten in werkelijkheid. Geestelijk streven en geestelijk bewustzijn wil zeggen in het stoffelijk leven, dat wat wij geestelijk trachten te bereiken, zowel als wat wij geleerd hebben tot uiting brengen en met de daad.

Wanneer ik dan met u zo - haast onsamenhangend - filosofer in deze tijd rond de jaarwisseling, dan kan ik alleen maar één hoop uitspreken: dat die komende periode, die gij zodadelijk feestelijk binnen zult halen, dit jaar - dat gij met nieuwe cijfers zult noemen op uw kalenders en uw brieven - een jaar moge zijn, waarin men niet spreekt over de dingen en niet droomt over de dingen, waarin men geen grote woorden gebruikt, maar voor een enkele keer daadwerkelijk een verbetering tot stand brengt.

Een betere wens kan ik u niet geven. Want wie zijn weten en bewustzijn met daden uitdrukt, verhoogt zichzelf, bevrijdt zijn geest en verrijkt de wereld.
Goedenavond.

-0-0-0-0-0-

VOORUITBLIK KOMEND JAAR

Goedenavond, vrienden,

Het hoort nu eenmaal zo, dat wij elk jaar een vooruitblik geven op wat er alzo kan gebeuren in het volgende jaar. Er zijn er een hele hoop, die daarvan altijd weer zeggen: Het is allemaal geklets. Nu, niet helemaal. Er zijn er ook velen, die zeggen: Vertel het mij dan in de puntjes; maar dat kunnen wij niet helemaal.

Wanneer u mij dus zo dadelijk hoort spreken over alles, wat er in de wereld gebeuren gaat, wat de mogelijkheden zo zijn, onthoudt u dan één ding: Wij rekenen met de grootste waarschijnlijkheid, dat dit gebeuren zal. Wat gezegd wordt is niet onontkomelijk. Is niet vastgelegd zonder enige wijzigingsmogelijkheid, maar het is gewoon datgene, wat er zal gaan gebeuren, wanneer de huidige tendensen der mensheid niet veranderen.

Ik moet eerlijk zeggen, - ik voor mij geloof het niet - dat dat in zo grote mate het geval zijn.

Allereerst dan de wereld in zijn geheel. De gehele wereld verkeert op het ogenblik in een periode van sterke veranderingen. Dit is begrijpelijk. Wij hebben dan ook al jaren lang gewezen op het jaar 1956 als een bijzonder jaar. Een jaar, waarin de beslissingen gaan vallen. Voor degene, die op het ogenblik onbevooroordeeld de wereld beziet, is dit reeds bevestigd vóór het jaar zelf is aangebroken. Want meer dan ooit zien wij in de wereld op het ogenblik prikkelbaarheid, onverdraagzaamheid, opgewondenheid, het zoeken naar nieuwe doelen, zoeken naar nieuwe richtingen. Meer dan anders zien wij ook zelfverloochening. En zoeken - ook geestelijk - naar een nieuw en beter leven.

Deze dagen rond Kerstmis en de Jaarwisseling hebben met zich gebracht, dat zeer veel spanningen werden geschapen, individueel, zowel als in het groter verband.

Deze spanningen en hun gevolgen gaan op de wereld tot uiting komen en wel waarschijnlijk reeds na de eerste maand van het komende jaar. Wij zouden kunnen zeggen: de wereld is op het ogenblik zo volgepompt met energieën en levenskracht, maar ook met prikkels, dat allerhand onverwachte, plotselinge en onverdraagzame handelingen die wereld wel moeten beheersen. Maar ook gelijktijdig zullen in het komende jaar allerhand onverwachte, zeer gunstige ontwikkelingen zich voor kunnen doen.

1956 toont reeds - sterker dan de voorgaande jaren - de invloed van Aquarius. Voor de wereld betekent dit, dat het oude systeem overal zware klappen zal krijgen. Want Aquarius betekent een geheel andere instelling der mensheid en een geheel andere wijze van leven. Al de oudere stellingen en systemen zullen aan het wankelen raken.

Ik voorzie geen grote rampen als b.v. het plotseling uitbarsten van grote wereldomvattende rampen, ofschoon ik mij er van bewust ben, dat de oorlogsdreiging naarmate het jaar verder gaat, ernstiger zal worden.

Ik voorzie echter wel, dat onder de nijpende noodzaak van algemene sociale en economische tendensen zeer veel instellingen, die tot nu toe vast en onaantastbaar stonden, veranderingen zullen moeten aanvaarden. Dit alles uit zich voor elk land weer verschillend, anders.

Ik zal trachten de ontwikkelingen in de voornaamste landen aan te stippen. Waar u vindt, dat ik tekort ben geschoten, kunt u dan aan mij, of in de "Vragenrubriek" daarover nog verdere vragen stellen.

Op de eerste plaats stellen wij dan - begrijpelijk - het Koninkrijk der Nederlanden. Het Koninkrijk der Nederlanden maakt in het komende jaar een vreemde tijd door. Op zich wel rustig en nog aanvaardbaar, maar toch vol dreigende ondertonen.

In de eerste plaats zal het de regering uiteindelijk niet mogelijk blijken het prijsverloop voortdurend en redelijk in handen te houden. Ondanks alle regeringsmaatregelen zullen de prijzen sterk oplopen, zodat aan het einde van het jaar - ondanks de kleinere loonsverhogingen, deze keer waarschijnlijk niet in een zo algemeen verband - de prijzen ten opzichte van de lonen een heel eind voor zullen zijn.

Er is te rekenen, dat dit moeilijkheden zal bezorgen met de vakbonden en dergelijke organisaties. Dat verschillende organisaties daarbij geheel afwijkende en verschillende standpunten in zullen nemen. Ik

meen echter, dat ondanks dit alles over het algemeen de arbeidvrede zal worden gehandhaafd, ofschoon er van wilde stakingen - ook bij grotere bedrijven, in een enkel geval zelfs ook bij een regeringsbedrijf - wel gesproken zal worden.

De export van Nederland zal onverwacht in de tweede helft van het jaar gunstig en aanmerkelijk vergroot worden. Opvallend is echter, dat gedurende het gehele jaar een groter deel van de Nederlandse export, direct of indirect, zal worden afgezet naar de Oostelijke gebieden. Een behoorlijk deel hiervan waarschijnlijk door de zwarte Oost-West-handel. Later ook door officiële handelscontracten. De afhankelijkheid van de Verenigde Staten zal nadruk krijgen door eisen, die worden gesteld door verschillende grote Amerikaanse maatschappijen.

Ik meen echter, dat men aan deze eisen niet, of slechts zeer ten dele tegemoet zal komen. De stemming, die hierdoor ontstaat, kan op internationaal niveau leiden tot enkele opmerkelijke verklaringen van Nederlandse staatslieden in de U.N.O. en waarschijnlijk evenzeer in de Raad van Europa.

Wat betreft de woningnood en de bouw van huizen, moet ik eerlijk bekennen, dat ik wat somber gestemd ben en mij afvraag, of het mogelijk zal zijn zelfs maar het gestelde doel te bereiken. Dit, omdat ondanks alles een te groot aantal gebouwen voor zakelijk, of gemeenschappelijk gebruik zal worden opgericht. In vele gevallen m.i. onnodig. Waardoor de beschikbare voorraad bouwmaterialen aanmerkelijk vermindert. Dit heeft natuurlijk een remmende invloed op de vlotte uitvoering van woningbouw e.d.

Wat de wetenschap betreft, zal Nederland ook in dit jaar waarschijnlijk een zeer interessant woordje mee gaan spreken, o.a. op het gebied der atoomchemie. Bovendien zal Nederland op de voorgrond treden met proeven op geneeskundig gebied, die in de gehele wereld waarschijnlijk de belangstelling zullen wekken.

Wat betreft de verhouding met de Overzeese Gebiedsdelen in de West, kan over het algemeen gesproken worden van een redelijke verhouding, ofschoon vooral Suriname wat communistische invloeden sterker merkbaar zullen worden. Nederland zelf zal hiervan echter niet al te veel merken.

Met Indonesië staat de zaak er iets anders voor. Ondanks de wil bij de huidige regering en ook in Nederland, geloof ik niet, dat de verhouding tussen Nederland en Indonesië veel prettiger zal worden. Er zal in het komende jaar n.l. een sterke Pan-Aziatische invloed uitgaan van het communistische blok Azië en deze invloed zal ook in Indonesië meer en meer vat krijgen op de bevolking. Als resultaat zal ook Nieuw-Guinea weer extra worden uitgespeeld en zal men bovendien tegen alle wil en streven van de regeringen in buitenlandse beleggingen, vooral van Nederlanders, maar ook van andere nationaliteiten, veel sabotage bedrijven.

Wat betreft guerrilla-activiteiten zien wij een vermindering in Midden- Java, daarentegen een toename op de andere eilanden. Hierbij denk ik b.v. aan Sumatra, maar ook aan een zeker gebied in Borneo. Hier zullen ernstige activiteiten op gaan treden.

Zo, hier hebben wij dan oppervlakkig even Nederland en de gebiedsdelen genomen. Maar er gebeurt meer in de wereld. Als je in Nederland woont, heb je b.v. een buurman, die langzaam maar zeker steeds belangrijker wordt in de Nederlandse economie en welvaart, ook al vindt niet een ieder dat prettig: West-Duitsland.

West-Duitsland bevindt zich in 1956 in een crisisjaar. Plannen voor deelname aan de Europese verdediging etc., ondervinden hoe langer hoe meer weerstand van bepaalde groepen. Daarnaast zien wij, dat de uiterse rechtse groepen, de z.g. Neonazi's een steeds sterkere invloed gaan krijgen. Het zal voor Adenauer zeer moeilijk zijn en ik ben bang dat zijn gezondheid daardoor zeer veel te lijden zal hebben.

Verder kunnen wij opmerken, dat vele industrieën in Duitsland moeilijkheden tegemoet gaan en Duitsland dientengevolge alles in het werk zal stellen om de import van sommige artikelen te remmen. Dit zal zijn invloed hebben op de export van Nederlandse groenten, fruit e.d.

Wat Zwitserland betreft: dit land gaat een heel goed jaar tegemoet zover het de economische toestand betreft. Slechter zal het jaar zijn voor de technische zaken en ook voor het klimaat. Er zullen verschillende bergstoringen plaats vinden en lawines, die ook veel technische schade zullen veroorzaken, o.a. de elektriciteitsvoorziening en het verkeer verschillende malen lamleggen.

België gaat uiterlijk een wat rustiger tijd tegemoet. Uiterlijk is de rust weer aardig weergekeerd, maar de schoolstrijd blijft nog voortduren en door sommigen zal alles worden gedaan om deze grote tegenstelling tussen twee belangrijke groepen van het volk naar voren te schuiven. De regering echter zal het wel gemakkelijker hebben, omdat minder in het openbaar wordt gedemonstreerd, behalve waarschijnlijk een demonstratie in de buurt van Seraing. Maar desondanks geloof ik, dat de uit deze kwestie voortgesproten splitsing zal leiden tot een heftige parlementaire strijd, waarbij een compromis steeds minder mogelijk wordt. Dit zou er wel eens toe kunnen leiden, dat ernstige economische schade aan het einde van het jaar

ook openbaar kenbaar wordt. De keuze, waarvoor België in dit jaar zal staan is: vermindering van lonen, of een zeer sterk oplopen van de prijzen, waarbij juist daardoor waarschijnlijk aan het einde van het volgende jaar wel weer op enige rumoerigheden kan worden gerekend.

Als ik u zeg, dat Frankrijk ook dit jaar weer nieuwe regeringen zal kennen, zal dat niemand verbazen. Echter men is reeds op het ogenblik bezig met een herziening van de bevoegdheden van het parlement tot stand te brengen.

Wij nemen aan, dat dit voor het eerst openlijk in de 4e maand van het jaar aan het parlement zal worden voorgelegd. Doel: dat de regering zelf en ook de president der republiek meer bevoegdheden en meer gezag krijgen. Men wil trachten te voorkomen, dat de snel opeenvolgende regeringshoofden steeds maar weer de koers van de fracties moeten sturen. Dit zou er toe kunnen leiden, dat verschillende regeringssubsidies worden ingetrokken, of verminderd. Dat de politiek ten opzichte van koloniale gebieden als Algiers sterk wordt gewijzigd en op de duur zelfs misschien, dat uiterst rechtsgeoriënteerde groepen zich meer en meer van de uitvoerende macht in het land meester zullen gaan maken.

Dit alles zal waarschijnlijk nog niet in het komende jaar gebeuren, maar ik neem aan, dat van deze tendensen de eerste verschijnselen in dit jaar wel merkbaar zullen worden. Als resultaat zullen dan wel wat relletjes veroorzaakt worden door de uiterst linkse partij.

Ook zal in Frankrijk waarschijnlijk een ernstige treinramp plaats vinden -vermoedelijk Zuidelijk van Parijs, maar Noordelijk van Lyon. Wanneer dit gebeurt, zal hierbij zeer waarschijnlijk een in Frankrijk belangrijke politieke figuur worden gedood. Ik weet niet, of dit bij u in Nederland veel opzien zal baren.

Engeland staat er in het komende jaar ook al niet zo heel erg prettig voor.

Ten eerst zal Engeland wederom één van zijn grotere staatslieden verliezen. Verder zal een splitsing in de Labour Party aanleiding zijn voor moeilijkheden op verkeersgebied, waarbij zowel de export als het interne verkeer ernstig te lijden krijgen. Wij nemen aan, dat deze moeilijkheden hoofdzakelijk in Zuid-Engeland op zullen treden.

Wij zien daarnaast echter moeilijkheden in het meer Noordelijk gelegen industriegebied. Mogelijkerwijze een wat kleiner oproer in de buurt van Glasgow.

Ook opvallend is, dat in het Noorden van Engeland in het komende jaar verschillende revivals vreemde resultaten opleveren.

U weet toch, wat een godsdienstig revival is? Een soort godsdienstige prediking onder hoogdruk met alle moderne reclamemethoden etc. De methode, die ook Graham gebruikt.

Er zullen daarbij verschillende zeer eigenaardige verschijnselen optreden. Vermoedelijk zal men spreken over massasuggesties etc. Dit waarschijnlijk na september van het komende jaar.

Wat betreft de verhouding met de Dominions zal Engeland ook enkel minder prettige ervaringen opdoen, waar uiterlijk weliswaar de verhouding met Canada zeer goed blijft, maar desondanks in tegenstelling met de wensen van het moederland verschillende grote ondernemingen worden begonnen en in directe overeenstemming met de grootste firma's in de U.S.A.

Wat betreft Zuid-Afrika hoeven wij geheel niets meer te zeggen. Deze trekt zich van het gehele moederland niets meer aan. Wel voorzien wij daar ernstige ongeregelheden, die zelfs voor Engeland in de nog bestaande Afrikaanse koloniën ernstige moeilijkheden met zich mede zullen brengen.

De Scandinavische Landen zullen, waarschijnlijk het komende jaar hun handel met het Oosten uitbreiden en daarbij meer onder druk komen te staan van de communisten. Dit alles verloopt echter op een schijnbaar vreedzame manier.

Overigens is het misschien ook nog aardig voor u om nevenbij even vast te stellen, dat de komende Olympiade een reeks van verrassende resultaten te zien zal geven, waarbij niet alleen geheel onverwachte uitslagen, maar ook niet te voorziene mislukkingen van gehele wedstrijden en wedstrijd delen, men zal met vele moeilijkheden te worstelen hebben en hierover zullen dan ook vele onplezierige woorden worden gesproken, vooral op het gebied der sportiviteit.

Ik zou natuurlijk door kunnen gaan met een sportieve prognose, maar dat heeft zo weinig nut. Ik kan wel zeggen, dat de koersen voor topspelers in het voetbal in Nederland nog in stijgende lijn gaan, maar in het buitenland zullen gaan dalen.

Iets anders zijn de koersen van de Beurs. Ik wil er op wijzen, dat verschillende harde slagen zullen vallen, o.a. op de beurs van Parijs en de beurs van New York.

De Amerikaan zal het komende jaar een 4 a 5-tal "zwarte" beursdagen kennen, waarbij zeer aanmerkelijke koersverliezen worden geleden. Ofschoon het natuurlijk niet zo ver zal komen als de beruchte Black-Friday in 1929.

Verder zullen wij in Amerika waarschijnlijk zien, dat de Heer Nixon in de schoenen van Ike gaat treden. De verhoudingen zullen daar politiek ook al wat onaangenaam zijn en wij zullen dan ook heel wat verzet te zien krijgen tegen het gezag der Federale Regering. Alle staten zullen strijden voor een grotere zelfstandigheid. Dientengevolge zullen vele van de diplomaten, die de Verenigde Staten ook in het komende jaar uit stuurt, onzeker zijn. Zij zullen trachten met dollarkapitaal en beloften van bestellingen e.d. hun invloed te handhaven, waar zij verder geen redelijke politieke basis meer achter zich gevoelen, waarop de wereld buiten de USA vertrouwt.

Dit zou wel eens kunnen betekenen, dat zij op meerdere gebieden het onderspit zullen moeten delven.

Dit betekent voor Amerika een vervreemding van Europa en voor Amerikaans kapitaal een langzaam terugtrekken van belangen uit Europa. Iets dergelijks zullen wij waarschijnlijk zien ten opzichte van Korea zowel als Japan. Ook hier zal de Amerikaanse belangstelling aanmerkelijk verslappen, omdat hier zelfs geen strategische voordelen te behalen zijn door het behouden van de stellingen daar. Verder kunnen wij opmerken, dat de gebruikelijke natuurrampen de Verenigde Staten ook weer zullen treffen, o.a. een aardbevinkje in de buurt van Californië en ettelijke wervelstormen, al of niet met vrouwennamen en een ramp die minder ernstig lijkt dan het is, n.l. het mislukken van een atoomproef, waarschijnlijk Nevada. Er zijn verschillende dingen, die minder prettig aandoen.

Daartegenover staan verschillende opzienbarende publicaties van wetenschappelijke gegevens.

Een publicatie over een nieuw ontdekt strijdmiddel: een afweermiddel, dat ook - naar men zegt - tegen een atoombom bestand is en deze bommen zelfs, - indien zij reeds uitgeworpen zijn - onschadelijk kan maken, of tot ontbranding kan brengen. Waarschijnlijk gebeurt in het laatste kwartaal van het komende jaar. Daarnaast brengt het komende jaar ook een aantal prestigemededelingen met zich mee, waaronder te verwachten zijn: mededelingen over een meer eenvoudig en rendabel gebruik van de atoomkracht. Mededelingen omtrent de toestand, in de buitenste lagen van de aardatmosfeer. Mededelingen omtrent voertuigen of raketten, die zich daar hebben bewogen gedurende langere tijd. Mededelingen van veranderingen in het beeld der sterren, die men zo heeft ontdekt. Waarschijnlijk ook nieuwe gegevens omtrent een radiologisch (?) onderzoek van de zon. Dat wat de wetenschap aangaat.

Al met al een niet onbevredigend jaar, zij het dan, dat de levensstandaard in de U.S.A. sterk wordt bedreigd. In Canada is dat niet zo sterk merkbaar. Daar zullen we zien, dat de industrie steeds verder groeit en de levensvoorwaarden - vooral in het Oostelijk deel - gunstig zijn.

Dan krijgen we Zuid-Amerika. Zuid-Amerika vergast de wereld weer op een stelletje revoluties, waarvan één zeker, twee waarschijnlijk in Argentinië. Verder in Columbia en waarschijnlijk ook in Brazilië. De Chileense regering zal waarschijnlijk hernieuwd trachten exclusieve rechten te doen gelden op een deel van het Zuidpoolgebied, waaruit wel weer enig internationaal gepraat ontstaat. Meer waarschijnlijk niet.

Vulkanische uitbarstingen zijn daar te verwachten in het Noordelijk deel van de Andes.

Zo, nu hebben wij het meeste gehad en blijft ons, meen ik, alleen Azië over en Rusland, waarover, wij nog iets moeten zeggen.

O ja, dat had ik bijna vergeten. Een niet onder controle blijvende atoomproef in de buurt van Australië of in het woestijngebied van Australië - het eerste lijkt meer waarschijnlijk, maar het is niet geheel zeker te voorzien - zal een vergroting van radioactiviteit door klimatologische storingen over heel Australië tengevolge hebben, dat abnormale droogteperioden enerzijds en overstromingen anderzijds daar weer optreden. Niet zo heel erg prettig, maar het is nu eenmaal zo dat atoombommen en -proeven steeds gevaarlijker worden, terwijl men in dat opzicht nogal eens met vuur speelt. Het is voor de wereld zelf nog niet gevaarlijk, maar misschien een heel goed lesje voor degenen die daarbij zijn, want er zullen waarschijnlijk heel wat slachtoffers vallen.

Azië. Wij kunnen er wel mee rekenen, dat de leerstellingen van Pandit Nehroe - ondanks alles - het Zuiden van Azië nog zeer sterk in de ban zullen houden. Dit betekent dus een poging tot onpartijdigheid. Een zich stellen tussen Sovjet-blok en Westers-blok. Ver in het Zuiden zullen we verder een steeds sterkere binding zien met het Pan-Islamitisch-blok, met als resultaat moeilijkheden en benauwdheid voor Israël.

Verder is er sprake van strijd - geen oorlog, maar grensincidenten - tussen Pakistan en de omliggende staten. Van de strijd in Indo-China door partizanen, zult u waarschijnlijk weinig horen. Toch zal daar op kleinere schaal voortdurend en betrekkelijk intens worden gevochten.

De Filippijnen zullen een voor het Westen bevredigend beeld geven, maar ook daar zal sprake zijn van infiltraties door de communisten. Indonesië hebben wij al gehad.

Siberië. Hier is interessant, dat men hoopt daar met nieuw ontwikkelde graansoorten rijke oogsten te verkrijgen. Opvallend is, dat zolang dit door ervaren boeren en laboranten gebeurde, de oogsten bij korte

groeitijd inderdaad vlug rijp waren. Zó, dat zelfs zeer Noordelijk, Noordelijker dan vroeger, graan kon worden verbouwd. De experimenten, die men uithaalt door de stadsbevolking voor landbouw daarheen te drijven, doet ons echter vermoeden, dat desondanks hongersnood op zal treden en het project als zodanig mislukt.

Verder is in de buurt van de Oeral al enige tijd geleden een kleine fabriek, die werkte met atoomkracht, de lucht in gegaan, maar nu zal een groter fabriekje, dat experimenteel met atoomkracht wordt gedreven, ook de lucht in gaan. Dat zal betekenen, dat er voor de mensen in die gebieden heel wat onaangenaamheden ontstaan.

Wij verwachten verder ook ernstige spanningen van politieke strekking in Rusland, waarbij de huidige regering sterker en sterker onder de invloed van het Rode Leger komt. Naar buiten toe zal de houding waarschijnlijk verdraagzamer en prettiger dan ooit zijn. Men zou kunnen zeggen, dat de Sovjets tegenover het buitenland absoluut hoffähig geworden zijn. Zij zullen zich voortaan eerder in frak, dan met een pet en das aan de menigte vertonen.

In Rusland zelf is het op het ogenblik allesbehalve rustig. Maar wanneer men tegemoet kan komen aan de vraag op de verbruiksmarkt - wat men in het komende jaar opnieuw zal trachten, ondanks vele verklaringen, die anders luiden - dan is aan te nemen, dat van een interne Sovjetvrede aan het einde van het jaar wel kan worden gesproken.

Wat de satellietstaten betreft staat de zaak er niet zo gunstig voor. Toch kunnen wij zeggen, dat ook hier enige verbetering in zal treden, behalve in Hongarije en Oost-Duitsland.

In Oost-Duitsland zullen wij zien, dat steeds meer gespecialiseerde arbeiders uit de werkelijke Sovjetgebieden, zoals Polen en Rusland worden aangevoerd, terwijl vele Duitse arbeiders daarheen gaan verdwijnen. Dit zal niet opvallend gaan, of met grote getallen. Er is geen sprake van deportatie van heel de bevolking. Maar ongetwijfeld zullen op deze wijze vele voornamere industrieën reeds binnen 9 maanden geheel door de Sovjets beheerst worden. Wat qua productie misschien wel "sov(f)" is, maar vanuit Sovjetstandpunt toch wel een succes kan worden genoemd.

Van een éénwording van Oost- en West-Duitsland zal dan ook wel politiek misschien, maar reëel in geen geval sprake zijn.

Zo. Daarmee heb ik dan zo'n klein overzicht gegeven. Zijn er nog dingen, waarvoor u zich verder interesseert?

Vraag: Oostenrijk.

Antwoord: Oostenrijk bevindt zich in een zeer wankele positie. Het is een land, dat bijna failliet is. Het moet erg schipperen met iedereen. Het heeft in zich dan ook veel minder zekerheden dan men over het algemeen aanneemt. Het zal er toe leiden, dat Oostenrijk in het komende jaar een soort van middelpunt wordt, waar Oost en West samen komen. Veel van de sluikehandel naar het Oosten toe zal dan ook via Oostenrijk gaan en worden geregeld, terwijl omgekeerd ook Oostenrijk hierdoor verschillende malen in een minder aangenaam parket komt. Wel is op te merken, dat verschillende industrieën in Oostenrijk een goede tijd tegemoet gaan.

Ik voorzie dat o.a. voor de Oostenrijkse kledingindustrie, die aanmerkelijk aan gezag zal kunnen winnen, terwijl ook speelgoed en glasindustrie een grote rol in de export zullen spelen.

Voor de technische artikelen van Oostenrijk heb ik minder goede verwachtingen. Van redelijke omzet zal wel gesproken kunnen worden op elektronisch gebied. Voldoende?

Vraag: Griekenland.

Antwoord: Griekenland. Dit zal waarschijnlijk niet al te zeer opvallen, waar al te grote natuurrampen waarschijnlijk uitblijven. In het politieke spel kan op het ogenblik nog niet gezegd worden, wat er het komende jaar precies gebeurt.

Wel kunnen wij opmerken, dat in Griekenland de communisten met de democraten en de royalisten tot een redelijk overeenstemming komen die in feite neer komt op een gebiedsverdeling. Deze gebiedsverdeling geeft de mogelijkheid, zowel voor de Russen als de Amerikanen, die daar werkzaam zijn, het zelf-verbeteren van het land door de bevolking aan te moedigen, zodat er sprake kan zijn van een verbetering van het secundaire verkeersnet door arbeid van de bevolking zelf. Dit over het algemeen zonder regeringssteun of beloning. Dit is wel een opvallend aspect.

Verder meen ik niet, dat dit land een belangrijke rol zal spelen. Wel zal het genoemd worden i.v.m. Cyprus.

Vraag: Zal de invloed van Aquarius op de mensen merkbaar worden, of gaat het meer gedwongen?

Antwoord: Gedwongen. U merkt het heel aardig op. Sta mij toe op te merken, dat de naastenliefde van de mens in gedwongen stijl voorlopig meestal via het belastingbiljet gaat en er zelfs dan nog heel wat aan strijkstokken blijft hangen. U moet niet verwachten, dat de mensheid in haar gedrag een verandering te zien geeft in het komende jaar.

Wij kunnen wel bij haast elk individu als zodanig zeggen, dat er sprake is van een geestelijke inkeer. Maar zoals u ongetwijfeld allen weet, is het vinden van een nieuwe geestelijke bewustwording, of overtuiging nog lang niet identiek met het je daarnaar gedragen.

Vraag: Heeft u nog iets te zeggen over Ambon en Ceram?

Antwoord: Neen. Daar heb ik niet veel over te zeggen. Dat is een tragisch geval. Ik geloof niet, dat de Federalisten in het komende jaar daar groot succes zullen hebben. Dat zal dan ook wel betekenen, dat de toestand daar zo ongeveer blijft zoals zij is.

Wat verzet, en wat verzet dat weer terug geslagen wordt. Armoede en lijden voor de gewone mensen. Mooie aanbiedingen en beloften van de regering, die zij misschien wel wil, maar niet kan honoreren. Ik ben bang, dat het daar wel bij zal blijven.

Vraag: En het kleurlingenprobleem in Zuid-Afrika?

Antwoord: Daar hebben zij op het ogenblik al moeilijkheden plenty mee. U weet misschien, dat het gehele gebied, wat dit betreft, op het ogenblik zeer streng onder censuur staat en heel weinig berichten over de werkelijke verhoudingen de buitenwereld bereiken. Maar ik kan u wel mede delen, dat er in het afgelopen jaar vele ongeregelheden zijn geweest. In sommige punten hebben zich zelfs blanken aan de zijde van de kleurlingen geschaard.

Dit betekent aan de ene kant een vernedering, omdat het feit, dat blanken met deze kleurlingen mede strijden de te grote ressentimenten tegen het blanke ras bij sommigen althans iets vermindert. Maar over het algemeen zal de strijd om het behoud van de blanke superioriteit doorgaan.

Wanneer wij het standpunt begrijpen van de Afrikaners en Engelsen, dan kunnen wij ons voorstellen, dat zij vrezen voor een te grote invloed van de kleurlingen op bedrijf en politiek en sociale verhoudingen. Een ieder wil nu eenmaal graag zijn bevoorrechte positie behouden.

Ik ben echter bang, dat de steeds groter wordende eruditie van de kleurlingen het de blanken steeds moeilijker zal maken zonder zich te veel geweld te handhaven.

Zou er echter van regeringsgeweld in grotere mate sprake zijn, dan zou de lont in het vuur zijn. Ik meen echter niet, dat dit jaar gebeuren zal, verwacht het echter wel voor het einde van 1958.

Wat oorlogsbedreigingen betreft, tussen haakjes, zal het voor de meer ingewijden in het komende jaar wel meerdere keren lijken, of de wereldoorlog elk ogenblik uit kan barsten. Ik meen, dat dit niet zal gebeuren, waar een nagaan van de grootste waarschijnlijkheden ons toont, dat op het ogenblik geen van de staten, wier ingrijpen een wereldoorlog zou betekenen op het ogenblik reeds bereid is om een dergelijk risico te nemen. Dus: zenuwoorlog plenty.

Vraag: Spanje.

Antwoord: In Spanje ben ik bang dat het op het ogenblik nog te veel Amerikaanse steun "Franco huis" is, om Franco naar huis te sturen. Spanje zelf kent op het ogenblik een redelijke ontwikkeling, ook al mag niet gesproken zijn over welvaart voor het volk.

Voor Portugal geldt hetzelfde. In beide landen zal wel sprake zijn van infiltratie door buitenlanders en buitenlandse ideeën, maar ik geloof niet dat dat in het komende jaar veel gewicht in de schaal zal leggen.

Wat Italië betreft is hoogstens op te merken, dat er een toenemen van het federalistisch socialisme en syndicalisme sprake is, wat waarschijnlijk een vermindering van de communistische invloeden betekent.

Voor de Roomse Kerk geeft het jaar waarschijnlijk verschillende opzienbarende gebeurtenissen te zien. Ik denk aan een zendbrief, een proclamatie, waarbij een dogma nieuw naar voren wordt gebracht en een ernstige ziekte, waarschijnlijk sterven van de Paus.

Vraag: Kunt u nog iets zeggen over Israël?

Antwoord: Israël. Ik ben bang, dat dit reeds veel van de steun heeft verspeeld, waarop het vroeger kon en nu nog meent te rekenen. Wanneer Israël verder gaat op de weg, die het op het ogenblik inslaat, ben ik bang, dat het in de komende jaren tot een gebied zal worden, dat feitelijk in oorlog verkeert zonder dit - althans in het komende jaar - ook officieel te zijn. Ik meen, dat men het reeds heeft ingezien, zodat verschillende groepen daar reeds matiging bepleiten. Wanneer dezen het kunnen winnen van de

extremisten - een groot "maar" dus - dan zal Israël aan het einde van het jaar waarschijnlijk een betere verhouding kunnen vinden met de buurstaten.

Wanneer dit niet hot geval is - en die kans is groot - blijft de oorlogsdreiging daar zeer groot en zou onder ongunstige omstandigheden tegen oktober tot uiting kunnen komen.

Wij hopen echter, dat dit niet het geval zal zijn. Maar zelfs indien dit zou gebeuren, blijft de strijd toch de eerste 5, 6 maanden nog beperkt en plaatselijk.

Vraag: Hoe zal het gaan met de Nederlandse gevangenen in Indonesië?

Antwoord: Laten wij zeggen, dat met schijnbaar recht de Nederlandse regering zal worden betaald voor wat zij Indonesië toestaat. Het is misschien erg jammer, maar de Nederlanders, die in Indonesië gevangen zitten, zijn belangrijk als werktuig tot het uitoefenen van politieke pressies. Processen tegen hen zijn dan ook eerder politieke handelingen, dan dat op een rechtvaardig oordeel mag worden gerekend. Wel zal in de behandeling een verbetering komen, omdat de lopende processen in het buitenland een zeer onaangename indruk hebben gemaakt. Het spijt mij, dat ik niets prettigers kon zeggen.

x En sultan Hamid? Hij is ook al een lange tijd gevangen.

- Ach, ik geloof niet, dat hij op het ogenblik voldoende invloed, of geld heeft om zich vrij te kopen. Maar wat Indonesië betreft, sta mij toe, dat ik daar nog een ogenblik iets over zeg.

Wij moeten Indonesië goed bezien. Ik geloof, dat zelfs een Nederlander niet zonder enig respect het streven kan zien van vele vooraanstaande Indonesiërs, die een plaats willen vinden in de wereld en een eigen staat en cultuur trachten te herscheppen; hieraan wordt heel hard gewerkt en er wordt zeer veel voor opgeofferd. Maar juist, omdat men zelf vaak zo grote offers brengt, is men ook bereid vele dingen terwille van de zaak op te offeren, zoals b.v. sommige Nederlanders, zoals sommige buitenlandse belangen.

Men zal zelfs vele van de niet zo betrouwbare eigen ambtenaren in het komende jaar offeren in een poging om het aannemen van steeggelden wat minder gebruikelijk te maken.

Ik geloof niet, dat men daar in één jaar in slagen zal, maar men probeert het in ieder geval. Indonesië werkt aan de ene kant zeer hard in de richting van zelfhandhaving en bewustwording, maar toch ook wel degelijk aan de verheffing van de massa. Tot een beter en nieuw niveau en levenspeil. Dàt verliest men hier in Nederland wel eens uit het oog. Dat de begeleidende verschijnselen, de politieke propaganda, het beroep, dat men op het buitenland doet, vaak gebaseerd is op halve waarheden, of op waarheden, die een Nederlander als zodanig niet kan en wil accepteren, is te betreuren. Dat men veel speelt met politieke handigheidjes en doet aan prestigepolitiek is nog meer te betreuren. Want ik geloof, dat Nederland behoefte heeft aan Indonesië, zoals Indonesië aan de steun van vele Nederlanders ook zeer zeker nog zeer veel zou kunnen hebben. Het is jammer, dat er zoveel wantrouwen tussen deze beide volkeren bestaat. Sta mij toe dit even nadrukkelijk te zeggen.

Wat ik in de prognose over Indonesië heb moeten zeggen, klinkt niet erg prettig. Het is waar, het gaat gebeuren. Maar de achtergrond daarvan is dat een volk te snel en te gauw tot rijpheid moest komen, waar men over het algemeen wel veel idealistische dromen heeft gehad over de staat Indonesië, maar niet de gelegenheid heeft gehad in de praktijk mee te maken, hoe regeringen en dergelijke dingen werken.

Daarom die vele misvattingen en misgrepen.

Ik hoop, dat men mij deze rechtzetting niet kwalijk neemt. Maar anders zou uit de prognose door sommigen een valse conclusie worden getrokken. En ik zou niet graag dat men terwille van een wereldgebeuren, dat plaats zal vinden, een volk onrechtvaardig zou beoordelen of zelfs veroordelen.

Nu vrienden, geloof ik, dat wij de rest wel kunnen laten wachten tot de "Vragenrubriek". Dan heeft u uw jaarlijkse prognose weer gehad. En wat ons betreft zijn wij blij, dat wij er af zijn.

Goedenavond.

-0-0-0-0-0-

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond, vrienden,

Wij kunnen beginnen met de "Vragenrubriek". Persoonlijke vragen geen antwoord, andere vragen zover wij kunnen. Begint u maar.

Vraag: Zullen wij Nieuw-Guinea behouden?

Antwoord: Op de duur niet. Maar dit jaar zult u het nog wel niet verliezen. Het is ook wel een beetje te groot om het zo ongemerkt te verliezen. Anders was u het misschien al kwijt.

Vraag: Kunt u iets vertellen over de vier Aartsengelen?

Antwoord: Ik kan er wel iets over vertellen, maar dat moet ik natuurlijk veel te kort doen. De 4 krachten, die onmiddellijk heersen onder de Schepper en Zijn uitvoerende macht worden in Joden- en Christendom o.a. Aartsengelen genoemd.

In de Chinese gedachtegang: de Vorsten der 4 hemelstreken. Elders weer anders genoemd. Maar altijd vier. Zij staan voor de 4 grote elementen, die uiting geven aan het leven. Wij vinden daarbij de strijd naast de dood, de openbaring naast de heerser, of registrator.

Deze functies worden wel eens verschillend uitgedrukt. Men bedoelt hiermee te zeggen, dat zelfs de wereld van de mens moet worden uitgedrukt in 4 dimensies, omdat er 4 afmetingen, of elementen, zijn, die zijn leven vormen of bouwen.

De Aartsengelen als onmiddellijk door God bevolen krachten geven uitdrukking aan het feit, dat elk menselijk leven en zeker elke hoofdwaarde daarvan onmiddellijk uit het Goddelijke stamt.

Wanneer u er echter meer van wilt weten, zou ik u raden dit eens als tweede onderwerp te geven op een avond. Want over de betekenis en symboliek is natuurlijk nog wel heel erg veel te vertellen.

Met dit korte uiteenzetten heb ik u echter misschien reeds een inzicht gegeven van het interpreteren, zoals wij dit kennen.

Vraag: Zou u iets kunnen vertellen over de kentekenen, die Simeon in de tempel zag aan het Kind Jezus?

Antwoord: Dat zijn er heel wat. Het zijn ongeveer dezelfde kentekenen, als ook de Boeddha bezat. Daaronder behoren: Oorlel. Zetting van neus en oren. Verloop van de haarlijn, zetting van de tenen, de wijze, waarop de handen geleed zijn. De zetting van de schouderbladen. De vorm van de hals. De wijze, waarop de tepels geplaatst zijn. De plaatsing van de navel en het spierverloop daar omheen. Ik noem nu maar een paar van de kentekenen. Daar komt dan ook nog bij: bepaalde kentekenen en kwaliteiten in de ogen. De aanzet van de wenkbrauwen, de vorm en buiging van de oogleden, terwijl ook in de iris bepaalde afwijkingen worden waargenomen.

Gaan wij alles na, dan komen wij tot 164 punten. Daarvan zijn er 62 of 64 - dit naargelang het land, waarin men is - gelden als hoofdwaarden, die beslissend zijn voor de waarde van deze incarnatie, van deze Mens. Uit deze overgeleverde waarden wordt afgeleid, dat het lichaam perfect is en een reeks eigenschappen bezit, noodzakelijk voor een hoge geest om Zijn wezen in dit lichaam uit te drukken. Is dat voldoende zo?

Reactie: Ja.

Vraag: Ik heb door middel van kruis-en-bord gesproken met mensen, die zeiden, dat zij nog in het lichaam waren, maar op dit ogenblik sliepen. Deze personen konden mij antwoorden geven, waartoe zij zeker niet in staat zouden zijn bij waakbewustzijn. Hoe verklaart u dat? Na het ontwaken wisten zij niets af van hun nachtelijke excursie. Is hun actie automatisch geweest buiten het bewustzijn om? Hoe kan ik zekerheid krijgen, dat u niet automatisch en onbewust spreekt?

Antwoord: Dat ik niet onbewust en automatisch spreek, is gemakkelijk voor mij vast te stellen. Want ik praat op het ogenblik en ik doe dit, geloof ik, tamelijk juist en bewust, u had beter kunnen zeggen: dat het medium niet automatisch en onbewust spreekt.

Ik kan u dit vertellen: het beïnvloeden van b.v. kruis-en-bord, zoals dit door de normale mens tijdens de slaap kan plaats vinden, wanneer zij bevrijd worden van de beperkingen, die het stoflichaam hen oplegt, is een feit. Want de geest heeft alle kwaliteit, die elke andere geest - ongeacht de toestand - van gelijke grootte en kwaliteit bezit. Door een verblijf in de stof wordt het brandpunt der belangstelling zo verkleind, dat de geestelijke eigenschappen gedurende het verblijf in het lichaam niet, of bijna niet, tot uiting komen. Wanneer die mensen zich niets van hun geestelijk werk herinneren, dan blijkt dat sprake is geweest van - wat men wel noemt - onbewuste uittreding.

Welke zekerheid kan ik u geven, dat ik het ben, die hier praat en niet een onbewust- automatische vanuit het medium? Dat kan ik u eigenlijk niet geven, mijn vriend. Want, aangenomen dat het medium het totaal van zijn stoffelijk bewustzijn uitschakelt, en daarbij de eigen persoonlijkheid vergeet, - wat mogelijk is -, zou het voor die geest mogelijk zijn zich te uiten en op ongeveer dezelfde wijze, als ik het doe, terwijl dezelfde bronnen tot informatie ter beschikking staan.

De enige vraag, die dus rijst is deze: Wanneer het medium zelf zou spreken, -zij het in onbewuste toestand dan zou de uitdrukking in meerdere persoonlijkheden, elk met eigen kwaliteiten, karaktereigenschappen enz. moeten wijzen op een groot, niet geuit acteurstalent van de geest.

Nu is het eigenaardige, dat een acteurstalent over het algemeen eerder in het lichaam, dan in de geest schuilt.

U zou dus kunnen zeggen: ik weet niet of dit nu de geest van het medium is, of van een andere geest. Dan zegt u hetzelfde daarachter, wat wij u altijd maar weer raden: zolang het belangwekkend is om aan te horen en ik er iets van leren kan, luister ik. Maar ik blijf kritisch, nietwaar?

Dit is het beste antwoord, wat ik u geven kan. Want het is niet te bewijzen, dat enigerlei uiting, normalerwijze uit de geest komende, inderdaad ook uit de geest komt. Dit, waar in elke mens een geest schuilt, die onder omstandigheden - d.w.z. terugkerende tot haar geestelijk vermogen en kennen - dezelfde prestaties kan volbrengen. Dat is het beste antwoord, dat ik u geven kan en het eerlijkste. Dus doe het daar dan maar mee.

Vraag: Men zegt, dat Marie Antoinette op de 29ste augustus of ongeveer die datum, op de trap zit voor het "Trianon" in Parijs. Is dat zo? Verleden jaar zouden twee Engelse dames dat gezien hebben.

Antwoord: Het lijkt mij een beetje onwaarschijnlijk. En wel omdat Marie Antoinette in haar laatste periode van leven een behoorlijk bewustzijn verworven heeft, zodat ik niet aan mag nemen, dat zij nog tot de duistere, of aardgebonden geesten behoort. Wat over zou blijven, zou een schim moeten zijn. Een schil dus. Wanneer dat het geval was, dan moet die dus in stand worden gehouden door het bijgeloof van de mensen. Dezen kunnen n.l. hierdoor voeding geven aan een niet-bezielde lichaam, verlaten astraal lichaam. Nu vraag ik mij af: Welke koningin zou op de trap gaan zitten? Dat lijkt mij werkelijk ook wel wat onwaarschijnlijk toe.

Vraag: Is de Bijbel werkelijk volgens de geschriften der Apostelen samengesteld, of zijn er verhalen bij gefantaseerd?

Antwoord: In de eerste plaats is de Bijbel voor het grootste gedeelte samengesteld zonder de Apostelen, want voor zij er waren was het oude Testament er al.

De Evangeliën zijn samengesteld naar de verhalen door de Apostelen. Niet door de Apostelen in dien zin, dat dezen de onmiddellijke leerlingen van Jezus waren. Wel volgelingen van Jezus.

Deze misvatting ontstaat vaak, doordat men ook andere vroegchristelijke leraren Apostelen noemt. Getuige het noemen van o.a. de Apostel Barnabas, - in Brieven en Handelingen -, die niet behoorde tot de twaalf. Apostel noemde men toen iedere prediker van het Christendom. Daardoor ontstond de verwarring.

In de Evangeliën werd dus opgenomen dat wat door de Apostelen werd overgeleverd. Maar men neemt in sommige kringen gaarne aan, dat God zelf geïnspireerd heeft tot het schrijven ervan.

Ik ben zo vrij dit in twijfel in te trekken, waar, indien de leer geïnspireerd zou zijn, alle Evangeliën uit die dagen even belangrijk zouden moeten zijn, ofwel het geïnspireerde van de huidige Evangeliën ook toen al zeer duidelijk kenbaar. Het is wel opvallend, dat hierover eerst honderden jaren later wordt beslist, welk Evangelie waar is en welk niet.

Ik meen te mogen stellen, dat de Evangeliën een redelijke weergave zullen zijn van hetgeen omtrent Jezus bekend was bij Zijn leerlingen, zonder echter aan te nemen, dat deze weergave volledig, feilloos en juist is geschied. Weglatingen en kleine toevoegingen, in zich misschien onbelangrijk, kunnen dus plaats gehad hebben.

Ik hoop, dat dit voldoende is, maar als iemand daar commentaar op heeft, dan wil ik er wel antwoord op geven, zolang het tenminste geen twistgesprek wordt.

Vraag: De Apostel Johannes is toch de schrijver van één der Evangeliën en eerst gestorven op zeer hoge leeftijd?

Antwoord: De Apostel Johannes is gestorven op 96 jarige leeftijd. Dat klopt. Dat hij het Evangelie geschreven heeft, klopt niet. Het spijt mij.

Vraag: Nu goed, zijn secretaris dan.

Antwoord: Neen. Zelfs niet zijn secretaris. Want het Evangelie van Johannes is later geschreven dan de andere Evangeliën en pas ná zijn dood. Het werd geschreven door iemand, die zijn naam ook droeg, waarschijnlijk zelfs te zijner ere. Dat is nu eenmaal zo. Onplezierig, maar het is nu eenmaal zo.

Wat doet het er eigenlijk toe, wie het geschreven heeft? Het komt er zo weinig op aan. Maar ja, zo is dat bij een historisch onderzoek door ons vastgesteld en dus zeg ik het dan maar, zoals wij dit als waarheid zien. Op zich geloof ik niet dat het veel af of toe voegt aan de waarde van hetgeen er in het Evangelie staat, hoor. Maar ik denk wel, dat als Johannes een evangelie geschreven zou hebben, er heel wat meer in zou hebben gestaan, heel wat meer. Johannes is één van degenen geweest, die met Jezus in Jezus' tijd leefde. Maar hij was ook één van de weinigen met wie Jezus heeft gesproken in een volledige inwijding. Ik kan niet

aannemen, dat Johannes zich alleen maar zou beperken tot een weliswaar mooie, maar de diepten van Jezus leer slechts zo nu en dan rakenende schriftuur.

Ik geloof dat Jezus heel wat meer aan Johannes heeft geleerd en dat juist deze lering... Hij zou zeker niet de mensheid hebben afgeschept met een dergelijk onvolledig verslag van Jezus leer en leven.

Vraag: Er wordt wel geleerd, dat Johannes alleen maar een aanvulling heeft gegeven op de andere drie Evangeliën.

Antwoord: Dat klinkt dan al heel vreemd, want van twéé der Evangeliën staat vast, dat zij zijn geschreven ná het Evangelie van Johannes. Ik begrijp niet, hoe hij voor die tijd reeds een aanvulling kan geven daarop. Ik wil maar zeggen; ieder probeert deze dingen op zijn manier te beargumenteren en een ieder neemt het ook op zijn manier. Ik voor mij vind het niet belangrijk.

Maar waarom zou dan o.a. zijn weggelaten; Jezus' houding ten opzichte van de voeding. Jezus' houding ten opzichte van de natuur, het spreken tegen de dieren, iets wat Hij ook heeft gedaan, net als sommigen na hem. Vreemd vooral, dat Johannes er niets over vermeldt, die bij Hem was en daarin geheel is opgegaan. Neen, ik denk, dat hij belangrijker dingen naar voren zou hebben gebracht.

Men heeft de gebruikelijke 4 Evangeliën geselecteerd, omdat zij een samenhangend geheel toonden, dat in overeenstemming was met de Christelijke opvattingen van die dagen. Maar wanneer u zich realiseert, dat degenen, die onmiddellijk iets van de Apostelen gehoord konden hebben hierover, of gehoord hadden daarover schijnbaar in het begin van het Christendom zo zeer rebels waren tegen punten, die in het Evangelie staan, dat een groot gedeelte later werd bestraft en als kettters uit de kerk werd gewezen. Dit geschiedde reeds tweehonderd jaren na Christus' dood.

Ik bedoel: laten wij niet te veel in de modder roeren. De leer is goed.

Laten wij de rest maar laten, voor wat het is. Het helpt ons zo weinig, wanneer wij dat alles na gaan zoeken. Er staat in de Evangeliën zoveel aan leef- en gewoonteregels, dat dat voldoende is voor ieder mens om een waar Christen te worden. Laten wij dat dan maar doen en de rest laten rusten. Moet daar nog meer over gesproken worden?

Reactie: Neen, ik ben dat wel eens.

Vraag: Als ouders hun kind laten dopen of laten aannemen, kiezen zij dan niet reeds een godsdienst voor het ego, dat toevallig hun kind is? Waarom niet wachten tot het zelf kan kiezen? Waar blijft de vrije wil nu? Hoe denkt u daarover?

Antwoord: Ach, ik denk, dat kinderen over het algemeen maar heel weinig "vrije wil" hebben. Anders zou er wel meer warboel en lawaai in de wereld zijn dan op het ogenblik.

Wanneer dat ego die leer niet aanvaardt, dan verwerpt dat ego die leer toch, al hebben die ouders dat kind ook duizend keren laten dopen. Het is niet verstandig - tenminste van mijn kant uit - dat de ouders een kind laten bevestigen in een leer, voor het in staat is bewust de verplichtingen daarvan op zich te nemen, dat is iets anders.

Maar er zijn een hele hoop mensen, die nu eenmaal geloven, dat een kind niet in de hemel kan komen vóór het gedoopt is. Is het een wonder, dat iemand, die dit gelooft zijn kinderen zo snel mogelijk laat dopen?

Het is eigenlijk zoiets als het kind aan Jezus opdragen, opdat Jezus daarvoor dan verder zorgt. Meer niet. Voor de rest: Wanneer dat kind in die godsdienst wordt opgevoed, denk dan maar: u leert uw kinderen toch ook, hoe zij moeten eten en lopen, u leert uw kinderen, hoe zij moeten rekenen en hoe zij beleefd moeten liegen, omdat zij met de waarheid een ander beledigen. Dus als je dat hen allemaal leert, omdat je meent, dat het zo goed is, is het dan zo gek om hen te leren God te eren en te dienen, zoals je dat zelf doet? Neen. Bij een eerlijk geloof vind ik dat nog niet een wegnemen van de vrije wil. Neen. Wel zou ik deze opmerking willen maken: de vrije wil blijft, want het staat het kind altijd nog vrij om aan te nemen of te verwerpen, begrijpt u?

Er zijn kinderen, dat kan ik u heus wel vertellen, die een belijdenis doen, of het vormsel ontvangen enz., terwijl zij zich er van bewust zijn, dat zij dit alleen maar voor de wereld doen, maar dat zij het er zelf nog lang niet mee eens zijn. Maar de wereld dwingt iemand vaak om een geloof op een bepaalde wijze te belijden.

Ach, er is zoveel komedie in de wereld. De innerlijke vrijheid blijft wel, maar er moet een noodzaak zijn om die naar buiten te brengen. De vrije wil lijkt mij dus hierdoor niet geschaad.

Vraag: Wanneer u zo zakelijk bent als nu of bij de prognose alles zegt, lijkt het ons zo koud. Er zijn toch geestelijke krachten, die dit alles leiden, zodat als de mensen individueel goed willen, zij kunnen

rekenen op een goed resultaat. Kunt u daar iets over zeggen? (Vraag werd niet woordelijk verstaan).

Antwoord: In de eerste plaats mijn compliment voor de kleine hatelijkheden, die zo kunstig in de vraag verborgen zitten. Want in de eerste plaats is het het individu, dat aanneemt, dat alles voorbestemd is, omdat het aanneemt, dat, wat wij als grote waarschijnlijkheid aangeven, vaststaat, m.i. erg voorbarig.

Ten tweede geloof ik niet, dat er grote geestelijke krachten zijn, die zich er mee bezig hoeven te houden om te zorgen, dat de prognose althans gedeeltelijk uitkomt. Want wanneer het alleen maar ging naar de grote geestelijke krachten, ben ik bang, dat er niet veel komt van die prognose. Dan zouden wij allen daar erg blij over zijn. Het zijn de mensen zelf, die een prognose waar maken, of niet waar maken.

Elke mens leeft en heeft gedurende het leven voortdurend keuze. Je moet steeds maar weer kiezen, wat je doen zult. Of je dit zult doen, of dat. Wanneer de mens voortdurend kiest, wat volgens zijn bewustzijn het beste is en dit zo kiest, dat het geen schade voor anderen betekent, dan bereikt die mens voor zichzelf innerlijke vrede en rust. Dat is wel zeker. Gelijkzeitig werkt die mens er dan aan mee om onze prognose te vernietigen. Geloof mij, u kunt ons geen groter plezier doen dan te zorgen, dat dat gebeurt. Want de mens heeft een vrije wil.

Wanneer die mens.... Nu komt het.... Ik weet het.... De mens heeft een vrije wil. D.w.z. dat hij elke keer, wanneer hij kiest, volledig vrijwillig en volgens eigen inzicht kan nemen elk van de zich voordoende moeilijkheden. Het beste na rijpelijk overleg, zodat het zijn bewustzijn en zijn wil zijn, die de weg bepalen, die hij gaat.

In doorsnee echter is de mens zo, dat hij niet datgene doet, wat het meeste juiste is, maar hetgeen wat het meest in overeenstemming is met wat de wereld normalerwijze van hem verwacht. Daarin schuilt de fout. Er is geen hoog geestelijke kracht, die u dwingt om zus of zo te kiezen. Wel is het zo, dat, wanneer u kiest naar uw beste vermogen, u in uzelf een steeds hogere geestelijke afstemming vindt. Rustiger ook, doordat u weet, dat u het beste doet, wat u kunt. Daardoor krijgt u dan vanzelf contact met geestelijke sferen, die u bijstaan in uw streven. De geest zoekt u niet om u te helpen op deze manier. Maar maak je contact met die geest, dan helpt zij u zover u dat zelf wenst.

Het lot van de hele wereld is in handen van grote geestelijke krachten. Dat ben ik met u eens. Maar dezen nemen nooit de vrijheid van het individu. Omgekeerd. Zij zorgen slechts, dat de omstandigheden van het leven steeds in één richting liggen, die de uiteindelijke bewustwording kan betekenen. Een verdere vooruitgang van het geheel tot grotere innerlijke kracht en grotere bewustwording. Daarvoor werken deze geestelijke krachten niet op het individu, zelfs niet als massa, maar op de gehele wereld. Op alle materie daarvan tezamen dus.

U begrijpt dus wel, dat mijn antwoord niet anders kan zijn dan dit: u bent vrij om bij elke mogelijkheid, die u geboden wordt, te kiezen. Elke keuze, die u maakt is een daad door u bij vrije wil gesteld.

Naarmate de daad, die u vrijelijk en uit uzelf stelt meer ligt naar het Goddelijke toe, zal de kracht en de steun, die u vanuit het Goddelijke kunt ontvangen groter worden. Deze kracht kan dan optreden in de vorm van een u leidende geest, maar zonodig ook onmiddellijk als de lichtende kracht, die bron en wezen is van alle leven. Ik zou zeggen, dat kan er dan zo ook nog wel bij.

Vraag: Toch klinkt uw betoog soms koud. Het geeft dan weinig houvast.

Antwoord: Houvast heeft u niet nodig in deze wereld, omdat u in uzelf het grootste houvast bent, dat er bestaat, zoals wij het allen hebben. Wij zijn allen uit God geboren. Wij leven uit Zijn wezen en door Zijn kracht. Wij hebben dus God onmiddellijk in, naast en rond ons. Heb je dan nog een ander houvast nodig? Wil je dan nog een riem onder je hart hebben, jongen? Kom, kom.

Vraag: Het gaat er om, dat alleen de stoffelijke dingen naar voren kwamen en niet het tegenwicht daarvan werd aangestipt. Wanneer wij die ook kennen, komen wij meer in harmonie.

Antwoord: Ach, neen. De grote fout, die een mens maakt, wanneer hij het geestelijke superieur gaat stellen, is meestal deze: dat hij zoekt naar een compensatie voor zijn nuchtere werkelijkheid. Niet in de Goddelijke kracht, die in hem is, maar in een steun, een hulp, een wonderdadig ingrijpen.

Wat je leeft en wat je bent, heeft al in het Goddelijke bestaan van den beginne af. Alleen: het is nu jouw bewustzijn, dat deze fasen, deze dingen doormaakt. Die God leeft in alle perioden en fasen, die er maar mogelijk zijn. Ook in jouw bewustzijn.

Het is dus redelijk om te zeggen, dat de koude werkelijkheid, de nuchtere werkelijkheid voor ons, mits wij juist ingesteld zijn, de openbaring van het Goddelijke is. Waar wij het Goddelijke in ons nog niet kunnen zien of begrijpen, daar is alle wereld en sfeer rond ons, alles wat wij waarnemen, aanvoelen en begrijpen, God, Die Zich aan ons uit in alle aspecten van Zijn wezen, Die tezamen vormen de Goddelijke Volmaaktheid.

Nietwaar, mijn jonge vriend? Ook wanneer onze keuze van hetgeen wij beleven van onze mogelijkheid, de onze blijft.

Vraag: Dank u, ik ben het geheel met u eens.

Antwoord: Dat valt mij mee. Ik dacht, daar komt nog wel wat. Maar in ieder geval is dit dan een bewijs, dat wij met elkaar in harmonie zijn, Dat wij elkaar een beetje begrijpen. Zijn er nog meer vragen?

Vraag: Ik wilde nog iets vragen aangaande de vorige voorspelling. Toen is er medegedeeld, dat er onder de mensheid een groot gevoel van verantwoordelijkheid groeide. Daaruit zou uiteindelijk de vrede voort kunnen komen.

Antwoord: En?

Vraag: Ik merk er niets van.

Antwoord: Dat groeit al een paar jaar. De eerste keer, dat wij dat hebben vastgesteld, dat is geweest... eens kijken een bijeenkomst in de eerste week van juli 1951.

Toen hebben wij erop gewezen, dat er langzaam maar zeker een splitsing merkbaar werd in de menselijke bewustwording, waarbij een deel der mensen een groter verantwoordingsbewustzijn toonden en daardoor ook langzaam maar zeker aan een beter geestelijk leven op deze wereld mede zouden gaan werken.

Wij hebben in alle daarop volgende jaren vorderingen vastgesteld. Als u dat nu niet gelooft, dan moet u de moeite eens nemen om dat na te gaan. Om na te gaan, hoeveel nadruk er op het ogenblik wordt gelegd op het onverantwoordelijke van dit en dat, van die en die. Logisch: men legt eerst de nadruk op het onverantwoordelijke van zekere dingen, wanneer men in zichzelf een verantwoordelijkheid daarvoor ontdekt heeft.

Zo kunt u uit de negatieve uiting, die door de jaren sterk toe is genomen, reeds op het ogenblik vaststellen, dat in een deel der mensheid althans een groter verantwoordingsbesef groeiende is.

Wanneer u verder merkt, hoe vaak men het materialisme om velerlei redenen aanvalt, dan komt u ook uit deze wederom negatieve uiting voor uzelf vast te stellen, dat er reeds meer mensen komen, die het belang in gaan zien van geestelijke werken en zijn, van een geestelijk streven en een geestelijk bewustzijn. Ieder doet dat op zijn manier, maar alles tezamen is men zich toch wel aan het voorbereiden op het nieuwe tijdperk, op de nieuwe era, die pas over een klein aantal jaartjes in gaat. Wat dat betreft: blijf optimist, vriend, de wereld ziet er slechter uit dan zij is. Gelukkig! Wanneer zij was, zoals zij er uit ziet..... nu, ho maar!

Vraag: Ik zou willen vragen, of wij het Schone Woord niet eens anders kunnen krijgen, aan de hand van citaten. Het blijft anders zo hetzelfde.

Antwoord: Ja, dat hebben wij ook al gemerkt. Wanneer dat met algemene instemming gaat, dan..... ogenblikje.....ja. Dat kan. Wat ons betreft kunt u rustig een citaat uitspreken en aan de hand daarvan een uiteenzetting krijgen.

Maar hier schuin achter mij staat een spreker voor het Schone Woord, die opmerkt, dat het dan toch wel gewenst is, dat men dit dan ook schriftelijk in de pauze doet. Dit om te voorkomen, dat er een honderdtal citaten gelijktijdig worden uitgeroepen. Onder dié conditie zijn wij akkoord.

Wat ons betreft, kunt u dan vanavond meteen beginnen, mits u natuurlijk een behoorlijk citaat heeft. Heeft u er één? (Ja) Nu, dan weet de rest van de zaal, dat men in dit geval wordt verzocht om voor het Schone Woord de mond te houden en te luisteren naar dat genoemde citaat. Wat ook ik zal gaan doen, n.l. naar het citaat luisteren en mijn mond houden. Goedenavond.

-0-0-0-0-0-

HET SCHONE WOORD

(Nichts ist so schwer zu tragen, als eine Reihe von schönen Tage)

Goedenavond, vrienden,

Naar ik heb vernomen wordt mij dan deze avond een citaat voorgelegd: om daarop het Schone Woord te bouwen. Mag ik u verzoeken.....

Vraag: "Nichts ist so schwer zu tragen, als eine Reihe von schönen Tage."

Antwoord: Wanneer u het niet hebt verstaan, zal ik het gaarne voor u herhalen: "Nichts ist so schwer zu tragen, als eine Reihe von schönen Tage."

In het Nederlands vertaald: Niets maakt de mens het leven zo zwaar als een schoonheid van leven en dagen. Want niets is zo zwaar te dragen als onbegrip van leven en lijden. Dat zit er n.l. in.

Niets valt zo zwaar als goed te leven
en zonder lijden voort te gaan,
want men vergeet dan alle waarden,
die de kern zijn van het bestaan.
Aarzelend staat men dan voor het lijden,
dat men niet aanvaarden kan.
Men wil het leed zo graag vermijden,
men weet van lijden niet.
Men wil het leed ontgaan
En leeft daarom, o bitterheid,
Niet in waarheid, maar in waan.
Niet in de eeuwigheid,
maar slechts in dromen
Hoe houdt men het denken nog in toom,
wanneer het steeds maar beter gaat?
Wanneer de zon u lachen laat,
wanneer gij gaat door het leven heen,
als was het slechts een feest?
Wanneer gij - samen of alleen -
door alle dagen gaat,
steeds vreugdig, onbevreesd,
hoe wordt de schoonheid van de dagen des levens dan tot klacht,
hoe wordt het zwaar om nog te streven en 's levens zijn te dragen?
Wie leeft in de schoonheid, blijft meer onbewust,
door zorgen noch lijden beroerd
wordt door de waan ver van de waarheid,
van het werkelijke leven gevoerd.
Men laat zich maar leven.
Het is goed om te zijn.
Het is heerlijk om voort te bestaan.
De waarheid van het leven,
des levens kracht ziet men ongemerkt haast zich ontgaan.
Maar: na schone dagen komt storm,
komt tijd, dat leed weer je leven doorspoelt.
Dan ben je verslagen,
wordt in je verscheurd en kapot
want je hebt slechts de vreugde gekend,
en verzet je wanhopig tegen het lot,
dat je het leven te dragen geeft.
Dan smeeek je tot God,

dan klaag je Hem aan, dan steun je:
"Had ik maar nooit geleefd". '
Maar wie in het leven het lijden kent,
mist niet de vreugde, de kracht,
die put uit ogenblik van schoonheid in het bestaan
een overwinning op het lijden,
de kracht om voort te gaan.
De mens, die het levensdoel goed leert verstaan,
zal niet het lijden vermijden.
Hij weet, dat de schoonheid een waanbeeld slechts is,
waar het lijden de ziel moet bevrijden
en lijden tot eeuwigheid.
Daarom is het waar, wanneer men zegt van aardse strijd;
"Nichts ist einem Mensch schwerer zu tragen,
Als eine Reihe von vielen schönen Tage.
Goedenavond